

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1118—1124

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1118	Ennakkoperintälaki	3285
1119	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	3298
1120	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta .	3300
1121	Laki veronkantolain muuttamisesta	3302
1122	Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	3304
1123	Laki arvonnäköverolain muuttamisesta	3306
1124	Ennakkoperintäasetus	3308

N:o 1118

Ennakkoperintälaki

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Ennakkoperintä toimitetaan tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun veronalaisen tulon ja varallisuusverolaissa (1537/1992) tarkoitetun veronalaisen varallisuuden perusteella valtiolle, kunnalle, seurakunnalle sekä kansaneläkelaitokselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) säännösten mukaan maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen suorituksiksi.

Ennakkoperintämenettelyssä noudatetaan lisäksi, mitä muualla lainsäädännössä säädetään ennakkoperinnästä. Verotuksessa hyväksi luettavat ennakonpidätys ja ennakko luetaan verovuoden veron suorituksiksi siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa, veronkantolaissa (611/1978) ja yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) säädetään.

HE 202/1996
VaVM 42/1996
EV 205/1996

154—1996

2 §

Ennakkoperinnän toimittamisen tavat

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä. Jos tässä laissa säädetään tai verohallitus tämän lain nojalla määrää, ennakkoperintä toimitetaan ennakonkantona.

Verovelvollinen voi oma-aloitteisesti täydentää toimitettua ennakkoperintää maksamalla ennakon täydennysmaksua siten kuin siitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

3 §

Ennakkoperinnän vastaavuusvaatimus

Jollei 4 §:stä muuta johdu, ennakonpidätyksen määrän on vastattava mahdollisimman tarkoin verovelvollisen ennakonpidätyksen alaisesta tulosta verovuoden veroasteikkolain ja muiden verovuoden veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää. Ennakonkannossa verovelvollisen maksettavaksi pannaan määrä, joka vastaa mahdollisimman tarkoin verovelvoli-

460301A

sen tuloista ja varallisuudesta verovuonna sovellettavien veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää, vähennettynä ennakonpidätyksenä ja yhtiöveron hyvityksenä kertyväksi arvioidulla määrällä.

Jos ennakonkannossa veroa ei vähäisyytensä vuoksi määrätä maksettavaksi, se voidaan kuitenkin ottaa huomioon verovelvollisen ennakonpidätyksessä.

4 §

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen

Ennakonpidätys voidaan toimittaa verovuoden alusta lukien enintään maaliskuun loppuun verohallituksen määräämin muutoksin edelliseksi vuodeksi vahvistettujen veroperusteiden mukaan, jos verohallitus erityisistä syistä niin määrää. Edellisen verovuoden ennakonpidätysperusteiden soveltamisen vaikutus otetaan ennakoperinnän laskentaperusteita verovuonna määrättäessä kaavamaisesti huomioon.

Ennakoperintärekisteriin merkitsemättömän 25 §:n 1 momentissa tarkoitettuun työkorvaukseen ja käyttökorvaukseen liittyvät välittömät kustannukset otetaan kaavamaisina huomioon. Ennakon täydennysmaksua ei oteta huomioon vahvistettaessa tai muutettaessa verovelvollisen ennakonpidätysperusteita tai ennakkona maksuunpantavaa määrää.

5 §

Tarkemmat säännökset

Asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä ennakonpidätyksen toimittamisen tavasta sekä eräistä ennakonkantoon liittyvistä menettelyistä. Asetuksella säädetään myös pääomatulon ja puun myyntitulon ennakonpidätyksen määrästä sekä siitä, miten ennakonpidätys toimitetaan ennakoperintärekisteriin merkitsemättömälle maksetusta työkorvauksesta ja käyttökorvauksesta. Asetuksella annetaan niin ikään tarkempia säännöksiä maksuvalvontaan liittyvästä menettelystä, palkkakirjanpidosta sekä 39 §:ssä tarkoitettusta vähäisestä laiminlyönnistä. Lisäksi asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä sen mukaan kuin tässä laissa erikseen jäljempänä säädetään.

Tarkempia säännöksiä myös muilta osin

tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

6 §

Verohallituksen toimivalta

Verohallitus määrää ennakonpidätyksen ja ennakonkannon laskentaperusteet, sen mukaan kuin 3 ja 4 §:ssä säädetään, sekä suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä ja tavasta siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa, muualla lainsäädännössä tai asetuksessa.

Verohallitus määrää myös:

1) palkkakirjanpidon ja muistiinpanovelvollisuuden sisällöstä siltä osin kuin niistä ei säädetä; sekä

2) ennakonkannon eräjaosta.

Verohallitus voi muutoin kuin yksittäistapauksessa määrätä lisäksi

1) ennakoperinnän toimittamisen tavan, jollei asiasta säädetä;

2) ennakonpidätysprosentin tai sen määräämisen tavan, jollei siitä 5 §:n mukaisesti säädetä asetuksella;

3) ennakonpidätysvelvollisen, jos maksusta vastaa 9 §:ssä tarkoitettu sijaismaksaja;

4) ennakoperintävelvollisuuden rajoittamisesta ja siitä vapauttamisesta erityisestä syystä.

Verohallitus antaa tarvittaessa tämän lain ja ennakoperintäasetuksen soveltamisesta ohjeita sekä tarkempia määräyksiä.

7 §

Tietojen luovuttaminen verohallinnolle

Ennakonpidätysprosentin laskemista varten on ennakonpidätyksen alaisten suoritusten maksajien toimitettava verohallinnolle suorituksia ja niiden saajia koskevat yksilöintitiedot sekä muut tarpeelliset tiedot sen mukaan kuin asiasta tarkemmin säädetään tai määrätään. Tiedot voidaan luovuttaa verohallinnolle henkilörekisterilaissa (471/1987) tarkoitettuna massaluovutuksena.

8 §

Tietojen maksuttomuus

Verohallinnolla on oikeus saada tiedot en-

nakkoperintää varten maksutta kaikissa tässä laissa tarkoitetuissa tapauksissa.

2 luku

Ennakkoperintämenettely

Ennakkopidätys

9 §

Ennakkopidätysvelvollisuus

Suorituksen maksaja on velvollinen toimitamaan ennakkopidätyksen, jollei asiasta jäljempänä toisin säädetä tai 6 §:n nojalla toisin määrätä. Suorituksen maksajaa koskevia säännöksiä sovelletaan suorituksen sijaismaksajaan, jollei asiasta erikseen säädetä tai määrätä.

Jos suorituksen maksajan sijasta tämän takaaja, velkoja tai muu maksaja (*sijaismaksaja*) suorittaa palkkasaatavan, muun palkan tai suorituksen työntekijälle tai muulle saajalle, on suorituksen maksanut velvollinen toimitamaan maksettavasta määrästä ennakkopidätyksen, jollei sitä ole aikaisemmin toimitettu. Ulosottoviranomainen on samalla tavoin ennakkopidätysvelvollinen ulosotosta kertyneistä varoista ja konkurssipesä pesään kuuluvasta omaisuudesta maksettavasta suorituksesta.

Luonnollinen henkilö tai kuolinpesä (*kotitalous*) ei ole velvollinen toimitamaan ennakkopidätystä samalle saajalle kalenterivuonna maksetuista suorituksista, jollei niiden määrä ylitä asetuksella säädettyä määrää tai jollei suoritus liity maksajan elinkeinotai muuhun tulonhankkimistoimintaan.

Luotto- ja rahoituslaitos, muu ammattimaisen arvopaperikaupan tai arvopaperien välitystoiminnan harjoittaja sekä ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa oleva sivukonttori on pidätysvelvollinen myös välittämästään tämän lain soveltamisalaan kuuluvasta korosta tai jälkimarkkinahyvityksestä.

10 §

Ennakkopidätysprosentin ilmoittaminen

Lääninverovirasto merkitsee ennakkopidätyksen määrän prosentteina suorituksen saajan verokorttiin tai siirtää tiedon suoraan ennakkopidätyksen toimittamiseen velvolliselle. Ennakkopidätysprosentti on ilmoitettava myös verovelvolliselle.

11 §

Ennakkopidätyksen toimittaminen ja sen ajankohta

Ennakkopidätys toimitetaan siten, että suorituksen maksaja vähentää ennakkopidätysprosentin mukaan lasketun määrän rahana maksettavasta määrästä suorituksen yhteydessä tai merkitessään sitä tilille asianomaisen hyväksi.

Ennakkopidätystä ei toimiteta rahana maksettavan suorituksen määrää suurempana. Luontoisedun ennakkopidätyksestä säädetään asetuksella.

12 §

Pidätetyn määrän maksaminen

Suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät lääninverovirastolle viimeistään pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena ennakkoperintäasetuksessa säädettyinä päivinä. Tuloverolain 74 §:ssä tarkoitettu merityötulosta pidätetyt määrät on maksettava viimeistään pidätyksen toimittamista toiseksi seuraavan kalenterikuukauden vastaavana päivänä.

Kunta, seurakunta ja kansaneläkelaitos suorittavat pidätetyt määrät siten, että ne vähennetään näille veronsaajille pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena veronkantolain mukaan tilitettävistä määristä. Ilmoitus vähennettävästä määrästä on tehtävä lääninverovirastolle viimeistään 1 momentissa tarkoitettuina päivinä.

Valtion ja sen laitosten pidättämien määrien suoritusajan ja suoritusajan määrää asianomainen ministeriö.

Asianomainen ministeriö voi oikeuttaa maksamaan pidätetyt määrät myöhemmin kuin 1 ja 2 momentissa on säädetty, jos pidätysten maksaminen maksajista riippumattomien esteiden vuoksi ei ole mahdollista määräjassa. Pidennetyltä maksuajalta ministeriö voi määrätä suoritettavaksi korkoa.

13 §

Palkka

Palkalla tarkoitetaan:

- 1) kaikenlaatuista palkkaa, palkkiota, etuutta ja korvausta, joka saadaan työ- tai virkasuhteessa;
- 2) kokouspalkkiota, henkilökohtaista luen-

to- ja esitelmäpalkkiota, hallintoelimen jäsenyydestä saatua palkkiota, toimitusjohtajan palkkiota, avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen nostamaa palkkaa sekä luottamustoimesta saatua korvausta.

Harkittaessa sitä, onko korvaus saatu työsuhteessa, ei oteta huomioon sellaisia työn teettäjän ja työn suorittajan välisen sopimus-suhteen ulkopuolisia seikkoja, joita työn teettäjä ei voi havaita. Tällaisia seikkoja voivat olla esimerkiksi työn suorittajan toimeksiantajien lukumäärä ja muun toiminnan laajuus.

Palkkaan luetaan luontoisedut, jotka arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla. Palkaksi katsotaan myös tuloverolain 66—68 §:ssä tarkoitettut edut sekä 69 §:ssä tarkoitettut edut siltä osin kuin ne eivät ole tavanomaisia ja kohtuullisia.

14 §

Työnantaja

Työnantajalla tarkoitetaan sitä, jonka lukuun tehdystä työstä palkka maksetaan. Työnantaja on vastuussa paitsi ennakonpidätyksen toimittamisesta myös ennakonpidätyksen ja työnantajan sosiaaliturvamaksun maksamisesta, siten kuin siitä erikseen säädetään. Jos työ tehdään useamman työnantajan lukuun, he vastaavat yhteisvastuullisesti tässä laissa säädetyistä velvollisuuksista.

15 §

Ennen ennakonpidätyksen toimittamista korvattavat tai vähennettävät erät

Työnantaja voi korvata palkansaajan vaatimuksesta hänelle kertyvät työstä välittömästi johtuvat kustannukset tai vähentää kustannusosuuden ennen ennakonpidätyksen toimittamista. Tällaisina kustannuksina voidaan ennakonpidätystä toimitettaessa ottaa huomioon työvälineistä sekä valmistus- ja tarveaineista aiheutuneet menot, matka- ja edustusmenot sekä muut palkansaajalle työn suorittamisesta välittömästi aiheutuneet menot.

Palkansaajan on esitettävä työnantajalle edellä tarkoitetuista kustannuksista selvitys. Jos selvitystä ei voida pitää luotettavana, on kustannukset arvioitava vastaavan laatuissa olosuhteissa ja tehtävissä yleensä aiheutuviin kustannusten mukaisesti. Asetuksella voi-

daan lisäksi antaa tarkempia säännöksiä kustannusten arvioimisesta.

Palkansaajalle maksettua välittömien kustannusten korvausta ei pidetä palkkana, jos se ei ylitä kustannusten selvitettyä tai arvioitua määrää.

Edellä tarkoitettuja työnantajan korvattavia tai vähennettäviä kustannuksia eivät kuitenkaan ole työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut, työttömyyskassamaksut, tuloverolain 72 §:n 3 momentissa tarkoitetuista matkoista aiheutuneet kustannukset eivätkä ammattikirkallisuuden hankkimisesta johtuneet menot.

Tämän pykälän säännöksiä sovelletaan myös urheilijan palkkion maksajaan ja saajaan.

16 §

Edustuston pidätysvapaus

Vieraan valtion Suomessa oleva diplomaattinen tai muu siihen rinnastettava edustusto tai lähetetyn konsulin virasto eivät ole velvollisia toimittamaan ennakonpidätystä.

Ennakonpidätyksen muuttaminen ja palauttaminen

17 §

Ennakonpidätyksen korottaminen suorituksen saajan vaatimuksesta

Jos suorituksen saaja hyvissä ajoin ennen maksamista ilmoittaa suorituksen maksajalle, että hän haluaa ennakonpidätyksen tehtäväksi suurempana kuin hänen ennakonpidätysprosenttinsa osoittaa, pidätys on toimitettava vaatimuksen mukaisesti.

18 §

Pidätysprosentin uudelleen määrääminen

Lääninverovirasto voi määrätä uudelleen verovelvollisen ennakonpidätysprosentin, jos on ilmeistä, ettei se vastaa verovuodelta maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen yhteenlaskettua määrää. Muukin kuin se lääninverovirasto, jonka virka-alueella verovelvollisen kotikunta on, on verovelvollisen pyynnöstä asiassa toimivaltainen.

Jos palkkatyö tehdään muussa Pohjoismaassa, ennakonpidätystä ei alenneta siltä osin kuin on todennäköistä, että pidätetyt

varat siirretään työskentelyvaltiolle kansainvälisen sopimuksen perusteella.

19 §

Virheellisen ennakonpidätyksen oikaisu

Suorituksen maksaja voi korottaa tai alentaa saman kalenterivuoden myöhemmän suorituksen yhteydessä toimitettua ennakonpidätystä, jos se on jäänyt osaksi tai kokonaan toimittamatta tai jos ennakonpidätys on ollut liian suuri.

Ennakonpidätystä ei suorituksen saajan suostumuksetta kuitenkaan saa korottaa enempää kuin kymmenellä prosentilla tällöin maksettavasta määrästä.

20 §

Ennakonpidätyksen alentaminen ulkomailla tehdyn työn johdosta

Jos ulkomailla tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätys on ollut liian suuri, ennakonpidätystä voidaan alentaa palkansaajan verokorttiin tehdyn merkinnän mukaisesti.

21 §

Liikaa maksettu ennakonpidätys

Jos ennakonpidätystä on maksettu enemmän kuin sitä on pidätetty, maksaja voi vähentää liikaa maksetun määrän samalta kalenterivuodelta maksettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Jos 1 momentissa säädetyllä tavalla ei voida menetellä, lääninverovirasto palauttaa liikaa maksetun määrän suorituksen maksajalle hakemuksesta. Palauttamisen edellytyksenä on, että 33 §:ssä tarkoitettuun vuosilmoitukseen tehdyt merkinnät on oikaistu.

Hakemus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona liikasuuoritus on maksettu.

22 §

Ennakonpidätyksen tai ennakon palauttaminen verovelvolliselle

Lääninverovirasto, joka toimittaa verovelvollisen verotuksen, palauttaa ennakonpidätyksen tai ennakon viran puolesta tai verovelvollisen hakemuksesta, jos tulosta tai varallisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa,

on toimitettu tältä osin ennakonpidätys tai siitä on maksettu ennakonkannossa veroa, jota ei ole luettu verovelvollisen muusta tulosta tai varallisuudesta maksuunpannun veron suoritukseksi. Ulkomailla tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätystä ei palauteta pidätyksen toimittamisvuoden aikana eikä silloin, jos on todennäköistä, että ennakonpidätys siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen sopimuksen nojalla.

Jos ennakonpidätystä ei ole otettu veroa määrättäessä huomioon, on verovelvollisella oikeus saada se hakemuksesta takaisin.

Hakemus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jolta toimitettavassa verotuksessa ennakonpidätyksen alainen tulo on verotettu.

Ennakonkanto

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuotaman tulon perusteella maksuunpantavan veron sekä varallisuusveron suoritukseksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta.

Verovelvollinen maksaa ennakonkannossa maksuunpannun veron sen määrästä riippuen yhteen tai useampaan erään jaettuna, viimeistään asetuksessa säädettyinä eräpäivinä.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Lääninverovirasto, joka toimittaa verotuksen, määrää ennakonkannossa maksettavan veron (*ennakko*).

Lääninverovirasto muuttaa ennakon viran puolesta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennakko on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi.

Yhteisö ja yhteisetuus voivat hakea ennakon alentamista vielä neljän kuukauden ku-

luessa tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien. Ennakon alentamista on muutoin haettava ennen verovuoden loppua.

Lääninverovirasto poistaa ennakon joko viran puolesta tai hakemuksesta. Ennako voidaan poistaa vielä verovuoden jälkeen, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Jos ennako alennetaan jo maksettua määrää pienemmäksi, liikaa maksettu ennako on viipymättä palautettava.

Ennakkoperintä tulonhankkimistoiminnassa

25 §

Ennakkoperintärekisteri

Suorituksen maksajan on toimitettava ennakonpidätys, jos saajaa ei ole merkitty ennakkoperintärekisteriin:

1) työstä, tehtävästä tai palveluksesta muuna kuin palkkana maksettavasta korvauksesta (*työkorvaus*);

2) tekijänoikeuden, valokuvaan perustuvan oikeuden ja teollisoikeuden, kuten patentin tai tavaramerkin käyttämisestä, käyttöoikeudesta tai käyttöoikeuden myynnistä suoritettavasta korvauksesta taikka teollisia, kaupallisia ja tieteellisiä kokemuksia koskevista tiedoista suoritettavasta korvauksesta (*käytökorvaus*).

Lääninverovirasto merkitsee hakemuksesta ennakkoperintärekisteriin sen, joka harjoittaa tai todennäköisesti ryhtyy harjoittamaan elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa, josta saatua suoritusta ei ole pidettävä palkkana eikä urheilijan palkkiona, ellei 26 §:n 2 ja 3 momentissa säädetystä muuta johdu. Lääninverovirasto voi myös hakemuksetta merkitä ennakkoperintärekisteriin edellä tarkoitettua toimintaa harjoittavan.

Rajoitetusti verovelvollista ei merkitä ennakkoperintärekisteriin, jollei hänellä ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa.

26 §

Rekisteristä poistaminen

Lääninverovirasto poistaa ennakkoperintärekisteristä rekisteröidyn, joka sitä pyytää. Rekisteristä voidaan poistaa se, joka ei har-

joita elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa.

Lääninverovirasto voi poistaa ennakkoperintärekisteristä tai jättää rekisteriin merkitsemättä sen, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, kirjanpitovelvollisuuden, verotusta koskevan ilmoittamis- tai muistiinpanovelvollisuuden taikka muut velvollisuutensa verotuksessa.

Ennakkoperintärekisteristä voidaan myös poistaa tai siihen jättää merkitsemättä:

1) se, jonka voidaan olettaa aiempien laiminlyöntiensä tai johtamiensa yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella olennaisesti laiminlyövä 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa;

2) yhteisö tai yhtymä, jonka voidaan olettaa olennaisesti laiminlyövä 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa yhteisöä tai yhtymää johtavan aiempien laiminlyöntien tai tämän johtamien muiden yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella.

Lääninveroviraston on hyvissä ajoin ennen määräpäivää ilmoitettava ennakkoperintärekisteristä poistettavalle poistamisesta ja varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos poistaminen perustuu edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuihin syihin.

27 §

Uudelleen merkintä rekisteriin

Lääninverovirasto merkitsee ennakkoperintärekisteristä poistetun hakemuksesta uudelleen rekisteriin sen jälkeen, kun rekisteristä poistettu on oikaissut poistamisen perusteena olleet laiminlyönnit, tai viimeistään kahden vuoden kuluttua rekisteristä poistamisesta, jollei laiminlyöntien jatkumista ole pidettävä ilmeisenä.

28 §

Rekisteröintiä varten annettavat tiedot

Ennakkoperintärekisteriin merkityn ja rekisteröintiä hakevan on annettava lääninverovirastolle rekisterin pitämistä varten tarvittavat tiedot.

29 §

Toimivaltainen lääninverovirasto ennakkoperintärekisteröintiä koskevissa asioissa

Ennakkoperintärekisteröintiä koskevat asiat

ratkaisee se lääninverovirasto, jonka toimialueella rekisteriin merkityn tai rekisteröintiä hakevan kotikunta sijaitsee. Jos rekisteriin merkityllä tai rekisteröintiä hakevalla ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninverovirasto käsittelee asian.

3 luku

Suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuus ja maksuvalvonta

30 §

Toimivaltainen lääninverovirasto

Suorituksen maksajaa koskevat tässä laissa tarkoitetut asiat kuuluvat sen lääninveroviraston tehtäviin, jonka toimialueella on maksajan verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettu kotikunta. Jos kotikunta muuttuu kalenterivuoden aikana, ja uusi kotikunta sijaitsee toisen lääninveroviraston toimialueella, on muuttoa edeltänyt lääninverovirasto toimivaltainen kalenterivuoden loppuun.

Jollei verohallintolain (1557/1995) 13 §:stä muuta johdu, lääninverovirastot voivat sopia maksajaa koskevasta toimivallastaan tässä säädetystä poiketen, jos se on maksuvalvonnan toteuttamiseksi tarpeen. Päätöksestä on ilmoitettava suorituksen maksajalle, jos se on ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisen kannalta, muutoksenhakua varten tai muusta syystä tarpeen.

31 §

Työnantajarekisteri ja ilmoitukset rekisteröintiä varten

Työnantaja ja muu suorituksen maksaja merkitään lääninveroviraston työnantajarekisteriin.

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan on ennen palkanmaksun aloittamista tehtävä verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen ilmoitus lääninverovirastolle. Tietojen muuttumisesta on viipymättä tehtävä ilmoitus.

32 §

Valvontailmoitus

Suorituksen maksajan on maksuvuoden aikana annettava maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista

ennakonpidätyksistä verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen valvontailmoitus lääninverovirastolle. Ilmoitus on annettava kalenterikuukausittain edellisen kalenterikuukauden aikana maksetuista suorituksista.

Merityötuloa maksava työnantaja ilmoittaa kuitenkin edellistä kalenterikuukautta edeltävän kalenterikuukauden aikana maksettujen palkkojen ja ennakonpidätysten määrän.

Säännöllisesti palkkaa tai muuta suoritusta maksavan on myös ilmoitettava, että palkkaa tai muuta suoritusta ei ole maksettu.

Päivä, jona ilmoitus on viimeistään annettava, säädetään asetuksella.

33 §

Vuosi-ilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava lääninverovirastolle verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen vuosi-ilmoitus verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa tarkoitetuista tiedoista. Vuosi-ilmoitus annetaan viimeistään suorituksen maksuvuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

Merityötuloa maksavan työnantajan on annettava vuosi-ilmoitus maksuvuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Jos työnantaja on lopettanut säännöllisen palkanmaksun kesken kalenterivuotta, vuosi-ilmoitus on annettava kuukauden kuluessa siitä, kun työnantaja on saanut lääninveroviraston ilmoituksen rekisteristä poistamisesta.

34 §

Satunnaisesti palkkaa maksavan ilmoitus

Satunnaisesti palkkaa maksavan työnantajan on annettava vuosi-ilmoitusta vastaavat tiedot lääninverovirastolle. Tiedot annetaan verohallituksen määräämällä tavalla viimeistään suorituksen maksuvuotta seuraavan tammikuun loppuun mennessä. Asetuksella annetaan tarkemmat säännökset siitä, ketä pidetään satunnaisesti palkkaa maksavana työnantajana.

35 §

Suorituksen saajan tosite

Suorituksen maksaja antaa suorituksen saajalle tositteen tälle kalenterivuoden aikana maksamiensa palkkojen ja muiden suoritus-

ten sekä niistä toimitettujen ennakonpidätysten tarkistamiseksi. Tosite annetaan viimeistään maksuvuotta seuraavan tammikuun 15 päivään mennessä, jollei verohallitus toisin määrää. Työsuhteen päättyessä työnantajan on palkansaajan vaatimuksesta annettava tosite välittömästi.

36 §

Palkkakirjanpito ja muistiinpanovelvollisuus

Kirjanpitovelvollisen suorituksen maksajan on pidettävä tämän lain mukaisista suorituksista palkkakirjanpitoa. Muu suorituksen maksaja on velvollinen tekemään muistiinpanot.

Kirjanpitovelvollisen on säilytettävä tämän lain mukaisia suorituksia koskeva palkkakirjanpitosensa siten kuin kirjanpitolaissa (655/1973) kirjanpitokirjojen säilyttämisajasta säädetään. Muistiinpanot ja tositteet on säilytettävä kuusi vuotta sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana suoritus on maksettu.

37 §

Verotarkastus ja tiedonantovelvollisuus

Mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään verotarkastuksesta ja tiedonantovelvollisuudesta, koskee myös ennakkoperintämenettelyä, siinä asianosaisia sekä ennakkoperintämenettelyn valvontaa. Lisäksi ennakonpidätyksen alaisen suorituksen maksajan on esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitosensa tai muistiinpanonsa sekä mikä tahansa aineisto, tarpeisto tai omaisuus, joka saattaa olla tarpeen verotarkastusta toimitettaessa, kuten suorituksen saajan maksajalle jättämä ennakonpidätystä koskeva aineisto. Myös ennakonpidätyksen alaisen suorituksen saaja on velvollinen kehotuksesta esittämään tarkastettavaksi ennakonpidätystä koskevan aineiston. Mitä ennakonpidätyksen alaisen suorituksen maksajasta säädetään, koskee jokaista, jolla on hallussaan edellä tarkoitettua aineistoa.

Tiedonanto- ja esittämisvelvollisuuden sisällöstä ja laajuudesta sekä tarkastuksessa noudatettavasta menettelystä säädetään verotusmenettelystä annetulla lailla ja asetuksella.

4 luku

Ennakonpidätysvelvollisuuden laiminlyönnistä johtuvat toimenpiteet ja seuraamukset

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta tai pidätetyn määrän maksamatta, lääninveroviraston on maksuunpantava pidättämättä tai maksamatta jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

Ennakonpidätys voidaan maksuunpanna enintään 40 prosentin suuruisena, jos ennakonpidätys on 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa jätetty toimittamatta.

Jos ennakonpidätys on jätetty toimittamatta, suorituksen maksajaa on, jos mahdollista, kuultava ennen maksuunpanoa.

Maksuunpano toimitetaan viimeistään kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona ennakonpidätys olisi pitänyt toimittaa.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Lääninverovirasto ei maksuunpanne toimittamatta jätettyä ennakonpidätystä, jos ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta maksettavat verot ja maksut on maksettu tai niitä ei ole ollut maksettava.

Toimittamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää osittain tai kokonaan maksuunpanematta myös erityisestä syystä, kuten silloin, kun olosuhteet huomioon ottaen on todennäköistä, että maksuunpanoa ei veron turvaamiseksi tarvita.

Jos lääninverovirasto on jo maksuunpannut toimittamatta jätetyn ennakonpidätyksen 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, maksuunpano poistetaan viran puolesta.

Maksuvelvollisuus tai maksuunpano poistetaan tai hakemus poistamisesta tehdään viiden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona maksuunpanopäätös on tehty. Jos asianomainen vero tai maksu on suoritettu viidentenä vuonna tai myöhemmin, saa hakemuksen kuitenkin tehdä vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona suoritus on tapahtunut.

Maksuunpanosta voidaan luopua, jos laiminlyönti on olosuhteisiin nähden tai kokonaismäärältään vähäinen.

Maksuvelvollisuuden tai maksuunpanon poistamisen tai alentamisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa veronkantoasetuksen 11 §:ssä tarkoitettu määrä maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Maksuvelvollisuutta ei poisteta 43 §:ssä tarkoitettua veronlisäyksen tai 44 §:ssä tarkoitettua veronkorotuksen osalta, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

40 §

Maksuunpanoa koskevan ja muun päätöksen oikaiseminen

Jos lääninveroviraston maksuunpanoa koskeva tai tämän lain mukaan tekemä muu päätös on virheellinen, lääninverovirasto oikaisee päätöksen viran puolesta tai hakeuksesta maksajan eduksi viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

Laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys taikka virhe sen johdosta, ettei asiaa ole joltakin osin tutkittu, voidaan oikaista maksajan vahingoksi kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

41 §

Arviomaksuunpano

Lääninverovirasto arvioi maksuunpantavan määrän, jos:

1) on ilmeistä, että suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen toimittamisen eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut lääninverovirastolle maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja;

2) suorituksen maksaja on laiminlyönyt toimitetun ennakonpidätyksen maksamisen lääninverovirastolle eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja;

3) on ilmeistä, että suorituksen maksajan lääninverovirastolle maksama tai maksuunpano varten ilmoittama määrä on pienempi kuin toimitetut ennakonpidätykset.

Lääninveroviraston on varattava suorituksen maksajalle tilaisuus selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioidessaan lääninveroviraston on otettava huomi-

oon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaajien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, lääninveroviraston on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuisissa olosuhteissa toimiviin.

Arviomaksuunpano on toimitettava 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos lääninverovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen ennakonpidätyksen maksuunpantua määrää suuremmasta määrästä, lääninveroviraston on maksuunpantava puuttuva määrä veronlisäykseen ja veronkorotukseen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos lääninverovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen ennakonpidätyksen maksuunpantua pienemmästä määrästä, lääninveroviraston on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

Lääninverovirasto voi oikaista arviomaksuunpanon myös suorituksen maksajan kirjallisesta vaatimuksesta, joka on tehtävä viiden vuoden kuluessa arviomaksuunpanoa seuraavan kalenterivuoden alusta.

Arviomaksuunpanon oikaisemisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa veronkantoasetuksen 11 §:ssä tarkoitettu määrä maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

43 §

Veronlisäys

Ennakonpidätyksen toimittamisen tai pidätyksen maksamisen laiminlyönyt suorituksen maksaja on laiminlyödyn määrän lisäksi määrättävä suorittamaan veronlisäystä siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 3 §:ssä säädetään. Veronlisäys lasketaan sekä ennakonpidätyksen toimittamisen että sen maksamisen laiminlyönnin yhteydessä 12 §:ssä tarkoitettua asetuksella säädettyä maksupäivää seuraavasta päivästä alkaen.

Veronlisäys on määrättävä maksettavaksi, vaikka pidättämättä tai maksamatta jätetty

määrä on jo suoritettu. Veronlisäys voidaan määrätä maksettavaksi silloinkin, kun maksuunpano jätetään 39 §:n 2 momentissa tarkoitettu erityisestä syystä määräämättä. Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 3 §:stä poiketen veronlisäys lasketaan tällöin sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona ennakonpidätys olisi ollut toimitettava.

Lääninverovirasto voi erityisestä syystä laskea veronlisäyksen edellä säädettyä myöhemmästä ajankohdasta.

Jos maksuunpanosta luovutaan laiminlyönnin vähäisyyden vuoksi, veronlisäystä ei maksuunpanna.

44 §

Veronkorotus

Lääninverovirasto voi korottaa ennakonpidätystä, jos:

1) pidätysvelvollinen on jättänyt ennakonpidätyksen säädettyssä ajassa toimittamatta tai maksamatta tai maksanut sitä ilmeisesti liian vähän, enintään 30 prosentilla;

2) ilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus eikä pidätysvelvollinen ole noudattanut saamaansa kehotusta sen korjaamiseen, enintään 10 prosentilla;

3) pidätysvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan antamisen oikeassa ajassa taikka on antanut sen olennaisesti puutteellisenä, enintään 20 prosentilla ja, jos pidätysvelvollinen on kehotuksen saatuaankin ilman hyväksyttävää syytä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään kaksinkertaiseksi;

4) pidätysvelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Jos 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu laiminlyönti tai väärän ilmoituksen, tiedon taikka asiakirjan antaminen on tapahtunut kavaltamisen tarkoituksessa, ennakonpidätystä on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään kolminkertaiseksi.

Veronkorotus määrätään ennakonpidätykselle vain siltä osin, jota 1 ja 2 momentissa tarkoitettu puutteellisuus on koskenut.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla ta-

valla korottaa, lääninverovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 100 000 markan suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri-, valvonta- tai vuosi-ilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Lääninverovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

5 luku

Ennakkoratkaisu

45 §

Ennakkoratkaisun hakeminen ja antaminen

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, asian ratkaisee suorituksen maksajan tai saajan kirjallisesta hakemuksesta se lääninverovirasto, jonka virka-alueella suorituksen maksajan kotikunta on (*ennakkoratkaisu*). Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

46 §

Ennakkoratkaisun noudattaminen

Ennakkoratkaisua on noudatettava siinä ennakkoperinnässä, jota varten se on annettu. Sama koskee suorituksen saajan hakemuksesta annettua ennakkoratkaisua, jos suorituksen saaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen suorituksen maksajalle.

47 §

Ennakkoratkaisua koskevan asian käsittely

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsitel-

tävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

6 luku

Muutoksenhaku

48 §

Oikaisuvaatimus lääninverovirastolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla, ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi asianomaiselta lääninverovirastolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu.

Ennakkonpidätysprosentin tai ennakonkannan määräämistä koskevaan tai muuhun hakemuksesta tehtyyn ratkaisuun liitetään tarvittaessa valitusosoitus.

49 §

Muutoksenhaku lääninoikeuteen

Lääninveroviraston oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen tyytymätön asianosainen saa hakea siihen muutosta valittamalla sille lääninoikeudelle, jonka tuomiopiiriin hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 45 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan kuitenkin muutosta siltä lääninoikeudelta, jonka tuomiopiiriin suorituksen maksajan kotikunta kuuluu.

Jos asiassa ei ole toimivaltaista lääninoikeutta 1 momentin perusteella, valitus tehdään Uudenmaan lääninoikeudelle.

Veroasiamies saa hakea muutosta tässä pykälässä tarkoitettulta lääninoikeudelta.

50 §

Muutoksenhakuajan ja eräät muut valitusta koskevat määräykset

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen

vuoden alusta, jona lääninveroviraston 40 ja 42 §:ssä tarkoitettua päätöstä sekä 48 §:ssä tarkoitettua oikaisupäätöstä edeltävät päätökset on tehty. Valitusaika on kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisupäätöksen tiedoksisaannista. Päätös katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljettavaksi, jollei muuta näytetä.

Veroasiamiehen valitusaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä, kuitenkin niin, että valitusaika lasketaan 40, 42 ja 48 §:ssä tarkoitettua päätöksestä.

Edellä 45 §:ssä tarkoitettua ennakkoratkaisua ja 48 §:ssä tarkoitettua ennakkonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

51 §

Muutoksenhakuoikeutta koskevat rajoitukset

Valittamalla ei saa hakea muutosta:

- 1) 56 ja 57 §:ssä tarkoitettuun veron huojennusta ja lykkäystä koskevaan päätökseen;
- 2) työnantajan rekisteröintiä koskevaan asiaan;
- 3) päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua.

Jos ennakkonpidätys tai kannossa maksettavaksi määrätty ennakko on verotusmenettelystä annetun lain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai maksun suoritukseksi tai se on määrätty palautettavaksi, ennakkonpidätystä tai ennakkoa ei enää muuteta tässä laissa tarkoitettuna muutoksenhaun johdosta.

52 §

Valituksen käsittely ja vaikutus vireillä olevaan asiaan

Valitus, joka koskee tämän lain nojalla annettua päätöstä, on käsiteltävä kiireellisenä. Menettelystä on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa on säädetty.

Tämän lain mukaan tehtyä lääninveroviraston päätöstä on noudatettava oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta kunnes vaatimukseen tai valitukseen annetusta pää-

töksestä on saatu tieto. Ennakkoperintärekisteröintiä koskevaa oikaisuvaatimukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä alkaen, kun suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

Päätöstä, joka on annettu 45 §:ssä tarkoitettusta ennakkoratkaisusta tehtyyn valitukseen, ei sovelleta ennen kuin suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

53 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään, kuitenkin siten, että valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

7 luku

Rangaistussäännökset

54 §

Ennakkoperintävelvollisuuden lainvastainen välttäminen

Ennakkoperintävelvollisuuden lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

55 §

Verorikkomus ja ennakkoperintärikkomus

Ennakkoperintävelvollisuuteen kohdistuvasta verorikkomuksesta säädetään rikoslain 29 luvun 4 §:ssä.

Joka viranomaisen kehotuksesta huolimatta jättää asianmukaisesti täyttämättä 31—37 §:ssä säädetyt velvollisuudet, on tuomittava ennakkoperintärikkomuksesta sakkoon.

Edellä 2 momentissa tarkoitettusta rikkomuksesta voidaan jättää ilmoitus tekemättä, syyte ajamatta tai rangaistus tuomitsematta, jos rikkomus on ollut vähäinen ja se on viivyttelemättä korjattu.

8 luku

Huojennus ja lykkäys

56 §

Veronhuojennus

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla poistaa:

1) suorituksen maksajalle maksettavaksi pannun pidättämättä jätetyn määrän, veronlisäyksen, veronkorotuksen, viivekoron ja lykkäyskoron; sekä

2) maksuunpannulle ennakolle suoritettavan viivekoron ja ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron.

Verohallitus voi poistaa edellä tarkoitettuja määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Lääninverovirasto ratkaisee 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen hakemuksen, jos se koskee enintään 300 000 markan määräistä korkoa.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 ja 3 momentissa tarkoitettua ja verohallitus 3 momentissa tarkoitettua periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

57 §

Veronlykkäys

Lääninverovirasto voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää

1) suorituksen maksajan maksettavaksi pannun pidättämättä jätetyn määrän, veronlisäyksen, veronkorotuksen, viivekoron ja lykkäyskoron sekä

2) ennakonkannossa maksuunpannun veron suorittamisen lykkäystä.

Verohallitus tai valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä ottaa asian ratkaistavakseen.

Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Ministeriö määrää lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

Jos konkurssipesä on maksanut työpalkkasaatavan, voi verohallitus hakemuksesta myöntää konkurssipesälle lykkäystä konkurssipesän maksettavaksi pannun pidätysmäärän suorittamisessa. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

9 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

58 §

Lain voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan 28 päivänä marras-kuuta 1959 annettu ennakkoperintälaki (418/1959) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

59 §

Lain soveltaminen

Tällä lailla kumotun lain säännöksiä työn-antajan ilmoittamisvelvollisuudesta sovelle-taan vuoden 1996 ennakkoperinnän osalta vuonna 1997. Kumotun lain säännöksiä en-nakonpidätystodistuksen antamisesta ja liittä-misestä veroilmoitukseen sovelletaan vuosil-ta 1996 ja 1997 toimitettavissa verotuksissa.

Lain 39 §:n 3 momenttia sovelletaan en-simmäisen kerran vuonna 1998 tehtyihin maksuunpanopäätöksiin. Aikaisemmin teh-dyn vastaavan päätöksen perusteella enna-konpidätys palautetaan tarvittaessa hakemuk-sesta.

Lain 44 §:n 4 momentissa tarkoitettu markkamääräinen veronkorotus voidaan määrätä lain voimaantulon jälkeen tapahtu-neen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyön-nin johdosta.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Lain 48 §:ssä tarkoitettu oikaisuvaatimus on tehtävä myös haettaessa muutosta ennen tämän lain voimaan tuloa tehtyyn päätök-seen. Oikaisuvaatimusta ei kuitenkaan ole tehtävä, jos oikaisuvaatimukseen tai valituk-seen on jo annettu päätös.

Lain 56 ja 57 §:ää sovelletaan myös veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa tarkoitettuihin viivästyskorkoon ja jää-mämaksuun.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan en-nakkoperintälain säännöksiin, niillä tarkoite-taan tämän lain voimaan tultua vastaavia tämän lain tai sen nojalla annettuja säännök-siä.

60 §

Tietojen julkisuutta, salassapitoa ja luovuttamista koskeva siirtymäsäännös

Tällä lailla kumotun ennakkoperintälain 6 a ja 6 b §:n säännöksiä ennakkoperintäre-kisterin julkisuudesta sekä rekisteristä poista-mista koskevan tiedon julkaisemisesta ja tiedottamisesta sovelletaan vuoden 1997 lop-puun. Kumotun lain 13 §:n säännöksiä tieto-jen luovuttamisesta ennakonpidätyksen toi-mittamista varten sekä 61 §:n säännöksiä salassapitovelvollisuudesta ja sen rikkomisesta säädetystä rangaistuksesta sovelletaan niin ikään vuoden 1997 loppuun.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1119

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 1 §:n 3 momentti, 5 §:n 6 momentti ja 7 §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti ja 7 § 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/1978) ja 5 §:n 6 momentti 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1347/1989) sekä

muutetaan 1 §:n 4 momentti, 2 ja 3 §, 5 §:n 1 ja 5 momentti, 8 ja 12 §, 13 §:n 1 ja 2 momentti ja 17 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 4 momentti 9 päivänä toukokuuta 1969 annetussa laissa (283/1969), 2 § 7 päivänä lokakuuta 1994 annetussa laissa (868/1994), 3 § muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla ja 17 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla lailla (466/1977), 5 §:n 1 ja 5 momentti 7 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa laissa (316/1989), 8 § ja 17 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1569/1995), 12 § muutettuna mainituilla 11 päivänä elokuuta 1978 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla ja 13 §:n 1 ja 2 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (485/1981), seuraavasti:

1 §

Kun palkkasaatava suoritetaan sillä tavoin kuin ennakkoperintälain (1118/1996) 9 §:n 2 momentissa säädetään, työnantaja on velvollinen suorittamaan myös työnantajan sosiaaliturvamaksun.

2 §

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa sekä Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa

ottaen työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon, mitä ennakkoperintälain 15 §:ssä säädetään. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa (1535/1992) säädetyllä tavalla. Palkalla tarkoitetaan myös rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja saman lain 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 14 §:ssä tarkoitettua työnantajaa, Pohjoismaiden Investointipankkia, Pohjoismaiden projektivientirahastoa sekä

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveron perimiseen velvollista.

3 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksu suoritetaan täysin markoin siten, että lasketun määrän päättyessä penneihin ne jätetään lukuun ottamatta.

5 §

Työnantajan on maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu lääninverovirastolle ennakonpidätyksen maksamisen yhteydessä ennakoperintälain 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, työnantajan on suoritettava työnantajan sosiaaliturvamaksu muusta kuin rahana maksettavasta suorituksesta luontoisedun ennakonpidätyksen suorittamiselle ennakoperintäasetuksessa säädettyssä määräajassa.

8 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksua koskevaan ennakkoratkaisuun ja siitä tehtyyn valitukseen sovelletaan ennakoperintälain vastaavia säännöksiä.

12 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksuun sovelletaan vastaavia ennakoperintälain maksuvalvontaa ja suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuutta koskevia säännöksiä.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

13 §

Työnantajalla, joka on suorittanut sosiaaliturvamaksua liikaa tai aiheettomasti, on oikeus saada liikaa tai aiheettomasti suorittamansa määrä takaisin lääninverovirastolta ennakoperintälain 21 §:n mukaisesti.

Työnantajalla, jolle on suoritettu sairausvakuutuslain (364/1963) nojalla päivä- tai äitiysrahaa tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan mukaista päivärahaa, on oikeus saada takaisin lääninverovirastolta päivärahaa vastaavalta osalta palkkaa suorittamansa sosiaaliturvamaksu.

17 §

Asianomainen tai veroasiamies, joka on tyytymätön lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hakea siihen valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Ennen valitusta päätöstä on pyydetävä oikaistavaksi ennakoperintälain 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen ennakoperintälain 50 §:ssä säädettyssä ajassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997. Lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua oikaisuvaatimusta koskevia säännöksiä sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen.

Ministeri *Arja Alho*

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 19 ja 20 §, näistä 19 § sellaisena kuin se on 9 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa (530/1982),

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 ja 2 momentti, 7 ja 8 § ja 21 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat, 1 §:n 1 momentti 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (459/1985), 3 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 7 § 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1550/1995), 4 §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1242/1988), 6 §:n 2 momentti 30 päivänä marraskuuta 1990 annetussa laissa (1022/1990) ja 21 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1563/1995), sekä

lisätään lakiin uusi 10 a §, 11 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä kesäkuuta 1989 annetulla lailla (616/1989), uusi 3 momentti ja 24 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla, uusi 3 momentti, seuraavasti:

1 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava tuloveroa ja varallisuusveroa valtiolle tämän lain mukaan.

3 §

Lähdevero on suoritettava, jollei muualla toisin säädetä, osingosta, yhtiöveron hyvityksestä, henkilöstörahaston maksamasta rahasto-osuudesta ja jäsenilleen jakamasta ylijäämästä, korosta ja rojaltista sekä palkasta, eläkkeestä ja muusta suorituksesta, josta ennakkoperintälain (1118/1996) mukaan on toimitettava ennakonpidätys. Lähdevero on perittävä myös verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 29 §:ssä tarkoitettua peitelystä osingosta ja saman lain 31 §:ssä tarkoitettua peitelystä voitonsiirrosta osakkaan hyväksi. Lähdevero on suoritettava myös taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvasta korvauksesta riippumatta siitä, onko korvausta pidettävä palkkana taikka maksetaanko se taiteilijalle tai urheilijalle itselleen tai jollekin toiselle.

4 §

Palkkana pidetään sellaista palkkaa tai palkkiota, jota ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitetaan. Palkkaan luetaan myös oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla.

6 §

Rajoitetusti verovelvollinen, joka työskentelee Suomessa enintään kuuden kuukauden ajan, kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, saa vähentää valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä

1) opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä tai

2) lomatyön tai muun sellaisen työn vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piiriin kuuluvasta työstä

saamastaan palkasta 3 000 markkaa kuu-

kaudessa tai palkanmaksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta 100 markkaa päivältä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palkasta tehtävään vähennykseen on lisäksi oikeutettu rajoitetusti verovelvollinen, joka:

1) työskentelee Suomessa enintään kuuden kuukauden ajan, kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana; ja

2) täyttää enintään 25 vuotta palkanansaitsemisvuotena; sekä

3) opiskelee päätoimisesti jossakin ulkomaisessa oppilaitoksessa.

7 §

Lähdevero on 28 prosenttia osingosta, korosta, rojalista ja yhtiöveron hyvityksestä. Lähdevero on 35 prosenttia palkasta, eläkkeestä, henkilöstörahaston rahasto-osuudesta ja ylijäämästä sekä muusta ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta. Lähdevero on 18 prosenttia puun myyntitulosta ja 15 prosenttia 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua taiteilijan tai urheilijan toimintaan perustuvasta korvauksesta. Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle.

8 §

Ennakonpidätystä koskevia ennakkoperintälain säännöksiä ja lain nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä noudatetaan soveltuvin osin asioissa, jotka koskevat lähdeveron perimiseen velvollista, veron perimistä koskevaa menettelyä, perimis- ja tilitysvelvollisuuden laiminlyömisestä johtuvia seuraamuksia, lähdeveron maksamista ja valvontaa, suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuutta sekä veron perimisvelvollisen liikaa maksaman lähdeveron vähentämistä.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Rajoitetusti verovelvollisille maksetuista suorituksista on annettava verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen vuosi-ilmoitus ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitettuna määräaikana.

10 a §

Lähdevero siirretään vieraalle valtiolle veronkantolaissa (611/1978) säädetyllä tavalla.

11 §

Lähdeveroa, joka siirretään vieraalle valtiolle, ei palauteta verovelvolliselle.

21 §

Muutosta lääninveroviraston 12 a §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun taikka Uudenmaan lääninveroviraston 16 §:n 2 momentin nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai Uudenmaan lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

24 §

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä rajoitetusti verovelvollisesta annettavien tietojen sisällöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1121

Laki**veronkantolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/1978) 4 a §:n 1 momentti, 9 a § ja 26 a §:n 4 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 4 a §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1543/1995), 9 a § muutettuna 22 päivänä helmikuuta 1991 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (353/1991 ja 1566/1995) ja 26 a §:n 4 momentti mainitussa 22 päivänä helmikuuta 1991 annetussa laissa sekä

lisätään 4 c §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla ja mainitulla 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla (132/1994 ja 1566/1995), uusi 5 ja 6 momentti sekä lakiin, siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 28 §:n tilalle uusi 28 § seuraavasti:

4 a §

Edellä 1 §:ssä tarkoitetut verot, maksut ja muut suoritukset voidaan kantoajoista riippumatta maksaa rahalaitoksiin, postisiirtoliikettä välittäviin postitoimipaikkoihin ja valtion tilivirastoihin sekä muihin maksuliikkeestä huolehtiviin toimipaikkoihin sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää. Verohallitus antaa määräykset maksamisen yhteydessä ilmoitettavista yksilöintitiedoista ja noudatettavasta menettelystä.

4 c §

Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu oma-aloitteinen vero tai maksu katsotaan suoritetuksi verovelvollisen aloitteesta, jos maksu on suoritettu viimeistään veron maksuunpanon päätöspäivää edeltävänä päi-

vänä. Maksuunpanon päätöspäivänä tai sen jälkeen suoritettu maksu katsotaan maksuunpannun veron tai maksun suoritukseksi.

Oma-aloitteinen vero tai maksu käytetään ensin tämän veron tai maksun ja sen jälkeen veronlisäyksen suoritukseksi. Jos suorituksesta ei ilmene, mitä on maksettu tai jos se ei riitä oma-aloitteisten verojen ja maksujen täysimääräiseksi suorittamiseksi taikka, jos veroa on suoritettu enemmän kuin on ilmoitettu, suoritus käytetään seuraavassa järjestyksessä:

- 1) vero tai maksu, jolla on useita veron-
saajia;
- 2) työnantajan sosiaaliturvamaksu;
- 3) arvonlisävero;
- 4) muu valtiolle tuleva vero ja maksu.

9 a §

Jos Suomeen on vieraasta valtiosta siirretty sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei

ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen vähennykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, kuitataan siirretyt varat tässä verotuksessa kannossa maksettavaksi jääneen määrän suorituksiksi. Kuittausta toimitettaessa verolle ei peritä siirrettyjä varoja vastaavalta osalta verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettua jäännösveron korkoa eikä maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoja ei peritä myöskään myöhemmän maksun yhteydessä.

Tässä pykälässä tarkoitettut kuittaukset toimitetaan ennen muita veronkuittauksia.

26 a §

— — — — —
Jos ennakkoperintälain, verotusmenettelystä annetun lain tai lähdeverolain mukainen palautus ilmeisesti aiheutuu 1 momentissa tarkoitettujen sopimusten soveltamisesta, palautuksesta on ilmoitettava toisen sopi-

musvaltion asianomaiselle viranomaiselle ja sen maksamista on lykättävä siten kuin 1 momentissa ensimmäisenä mainitussa sopimuksessa on määrätty.

28 §

Haettuaan virka-apua veron perimiseksi ulkomailla Suomen ja vieraan valtion välillä virka-apusta veroasioissa tehdyn kansainvälisen sopimuksen tai muun säädöksen nojalla lääninverovirastolla on oikeus muun säännöksen estämättä suostua virka-apua antavan valtion lain mukaiseen velkajärjestelyyn tai vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn, jos virka-apua antavassa valtiossa verot voivat olla velkajärjestelyn piirissä.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1122

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 34 §:n 1 momentti, 92 § ja 95 §:n 3 momentti, ja

lisätään 7 §:ään uusi 4 momentti, 10 §:ään uusi 3 momentti, 16 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3—6 momentti siirtyvät 4—7 momentiksi, 34 §:ään uusi 5 momentti sekä lakiin uusi 34 a § seuraavasti:

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen, jolla ei ole muita tuloja, vähennyksiä, varoja tai velkoja taikka muita verotukseen vaikuttavia vaatimuksia kuin hänelle lähetettyyn veroehdotukseen sisältyy, ei tarvitse antaa veroilmoitusta.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annetut tiedot

Jos veroehdotuksen sisältämät tiedot ovat puutteelliset tai väärät, verovelvollisen on tehtävä tarvittavat muutokset ja lisäykset sekä toimitettava korjattu ehdotus lääninverovirastoon.

HE 202/1996
VaVM 42/1996
EV 205/1996

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Työnantajan on toimitettava verohallinnolle tiedot perimistään työntekijän eläkemaksuista, työttömyysvakuutusmaksusta sekä muista tuloverolain 96 §:ssä tarkoitetuista vakuutusmaksuista.

34 §

Verotuksessa hyväksi luettavat ennakot

Ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitettulla vuosi-ilmoituksella ilmoitettu ennakonpidätys, kannettavaksi määrätty ennakko, joka on kertynyt viimeistään kuukautta ennen vero vuoden verotuksen päättymistä, ennakon

täydennysmaksu sekä toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennakko käytetään verovuoden verojen suorituksiksi. Toiselle valtiolle siirrettyä ennakkoa ei käytetä verojen suorituksiksi.

— — — — —
 Jos toimitettua ennakonpidätystä ei ole ilmoitettu vuosi-ilmoituksella tai pidätys on ilmoitettu virheellisesti, se voidaan kuitenkin lukea verovelvollisen hyväksi luotettavan selvityksen perusteella.

34 a §

Maksamatta jätetyn ennakonpidätyksen jättäminen käyttämättä

Maksamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää käyttämättä verovelvollisen veron suorituksiksi, vaikka se on ilmoitettu suorituksen maksajan vuosi-ilmoituksella, jos on ilmeistä, että suorituksen saaja ja ennakonpidätysvelvollinen ovat yhdessä toimineet siten, että maksamatta jätetyltä verolta vältyttäisiin. Suorituksen saajan verotusta voidaan tällöin oikaista 57 §:ssä tarkoitettulla tavalla jälkiverotuksin kahden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana pidätyksen maksamatta jättäminen on todettu.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

92 §

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäyntikulujen korvaukseen sovelletaan hallintolainkäyttölain (586/1996) 13 luvun säännöksiä.

95 §

Lain voimaantulo

— — — — —
 Tällä lailla kumotun verotuslain verotustietojen julkisuutta, salassapitoa, tietojen luovutusta ja salassapitovelvollisuuden rikkomista koskevia säännöksiä sovelletaan kuitenkin vuoden 1997 loppuun. Kumotun lain mainittuja säännöksiä sovelletaan tarvittaessa myös perintö- ja lahjaverotuksessa.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997. Ennakonpidätys, joka on toimitettu vuosien 1996 ja 1997 aikana, luetaan mainituilta vuosilta toimitettavissa verotuksissa hyväksi enakkoperintälain (418/1959) 20 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätystodistukselta tai tämän lain 34 §:ssä tarkoitettulla tavalla. Lain 34 a §:ää sovelletaan vuoden 1997 aikana ja sen jälkeen maksamatta jätettyyn ennakonpidätykseen.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1123

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 162 a § ja 164 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/1994),
muutetaan 158 §:n 1 momentti, 161 §:n 1 momentti, 163 §, 164 §:n 1 momentti, 168 §:n 1 momentti, 168 a §:n 1 momentti ja 207 §,
 sellaisina kuin ne ovat 158 §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1767/1995), 161 §:n 1 momentti, 163 §, 164 §:n 1 momentti, 168 §:n 1 momentti ja 168 a §:n 1 momentti mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa ja 207 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (700/1994), sekä
lisätään 158 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla ja 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (377/1994), uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi sekä 182 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla, uusi 4 momentti seuraavasti:

158 §

Verovelvollista koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella verovelvollisen kotikunta on. Kotikuntana pidetään kuntaa, jossa verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan olisi määrättävä valtionvero. Jos kotikunta muuttuu kalenterivuoden aikana, ja uusi kotikunta sijaitsee toisen lääninveroviraston toimialueella, on muuttoa edeltänyt lääninverovirasto toimivaltainen kalenterivuoden loppuun.

Jollei verohallintolain 13 §:stä muuta johdu, lääninverovirastot voivat sopia verovelvollista koskevasta toimivallastaan 1 momentissa säädetyistä poiketen, jos se on mak-

suvalvonnan toteuttamiseksi tarpeen. Päätöksestä on ilmoitettava verovelvolliselle, jos se on ilmoitusvelvollisuuden täyttämisen kannalta, muutoksenhakua varten tai muusta syystä tarpeen.

161 §

Sen, joka ryhtyy harjoittamaan 1 §:ssä tarkoitettua verollista toimintaa, on tehtävä ennen toiminnan aloittamista kirjallinen ilmoitus lääninverovirastolle. Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista on viipymättä tehtävä ilmoitus lääninverovirastolle.

163 §

Veroilmoituksessa ja yhteenvetoilmoituksessa ilmoitetaan raha-arvot täysin markoin siten, että markkojen yli menevät pennit jätetään ottamatta lukuun. Täysin markoin ilmoitettavia määriä laskettaessa otetaan suoritettavat ja vähennettävät erät kuitenkin lukuun pennin tarkkuudella.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvetoilmoitus annetaan 158 §:ssä tarkoitetulle lääninverovirastolle.

168 §

Sen, joka on laiminlyönyt veroilmoituksen tai yhteenvetoilmoituksen antamisen säädettyssä ajassa tai antanut ilmoituksen puutteellisenä, tulee lääninveroviraston kehotuksesta täyttää velvollisuutensa.

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, lääninverovirasto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 500 markkaa ja enintään 10 000 markkaa.

182 §

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla ta-

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

valla korottaa, lääninverovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 100 000 markan suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteritai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Lääninverovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

207 §

Oikeudenkäyntikulujen korvaukseen sovelletaan hallintolainkäyttölain (586/1996) 13 luvun säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1997.

Vuoden 1996 marras- ja joulukuulta annetaan veroilmoitus soveltaen ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Vuosi-ilmoitus on annettava vuodelta 1996. Siihen sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 182 §:n 4 momentissa tarkoitettu markkamääräinen veronkorotus voidaan määrätä, kun ilmoittamisvelvollisuus laiminlyödään lain voimaantultua.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1124

Ennakkoperintäasetus

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 5, 9, 11, 12, 15, 23, 32 ja 34 §:n sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 19 §:n nojalla:

1 luku

Ennakkopidätyksen toimittamistapaa koskevat säännökset

1 §

Verokortti

Verokortin antaa se lääninverovirasto, jonka alueella on verovelvollisen kotikunta. Jos verovelvollinen ei saa postitse verokorttia, hän on velvollinen itse sitä pyytämään lääninverovirastolta. Verokortin voi tällöin myöntää mikä tahansa lääninverovirasto.

2 §

Verokortin antaminen ja säilyttäminen

Verokortti on annettava hyvissä ajoin ennen suorituksen maksua sille työnantajalle tai muulle pidätysvelvolliselle, jonka maksama suoritus on saajan pääasiallista ennakkopidätyksenalaista tuloa. Muuta tuloa varten tarkoitettu verokortti on esitettävä tulon maksajalle.

Verokorttia ei ole tarpeen antaa muun suorituksen kuin palkan ja työkorvauksen maksajalle, jos muun suorituksen maksaja on saanut verokorttiin merkityt pidätystiedot ennakkoperintälain 10 §:ssä tarkoitetulla tavalla verohallitukselta tai tapaturmavakuutuslain 39 §:ssä tarkoitetulla tapaturmailmoituksella korvauksensaajan työnantajalta.

Ennakkopidätysvelvollisen on säilytettävä verokortti. Se voidaan kuitenkin luovuttaa veroviranomaiselle esittämistä varten tai muuhun vastaavaan tarkoitukseen. Ennakkopidätysvelvollisuuden päättyessä verovuoden aikana verokortti on välittömästi palautettava verovelvolliselle. Jos verokortissa on ennakkopidätyksen toimittamista tulon määrän perusteella rajoittava määräys, ennakkopidätysvelvollisen on merkittävä verokorttiin siinä vaaditut tiedot.

3 §

Ennakkopidätys ilman verokorttia

Ennakkopidätys on toimitettava 60 prosentin suuruisena, jos suorituksen saaja ei anna suorituksen maksajalle verokorttia eikä maksaja saa 2 §:ssä tarkoitetulla tavalla pidätyksen toimittamista varten tarvittavia tietoja eikä ennakkopidätystä toimitettaessa ole sovellettava tässä asetuksessa tai verohallituksen ennakkopidätyksen määrästä antamassa päätöksessä tarkoitettuja muita pidätysprosentteja.

4 §

Ennakkopidätyksen toimittamistapa

Ennakkopidätys on toimitettava verokorttiin merkityn perus- ja lisäprosentin mukaan

tai verokorttiin merkityn muun asianomaista tuloa koskevan pidätysprosentin mukaan.

Ennakonpidätys toimitetaan perus- ja lisäprosentin mukaan siten, että ennakonpidätys lasketaan kunakin maksukautena maksettavasta määrästä perusprosentin mukaan verokorttiin merkittyyen maksukauden tulorajaan asti ja tuloajan ylittävistä tulojen osista lisäprosentin mukaan.

Jos suoritus maksetaan aikaisemmin maksetun määrän lisäksi tai useamman kuin yhden maksukauden ajalta, ennakonpidätys voidaan toimittaa 2 momentissa tarkoitetulla tavalla. Pidätys voidaan toimittaa myös siten, että kuhunkin maksua edeltäneeseen saman kalenterivuoden maksukaudelta maksettuun määrään lisätään niihin kohdistuva osa maksettavasta suorituksesta. Näin saaduista yhteismääristä lasketuista ennakonpidätyksistä vähennetään aikaisemmin samalta ajalta toimitettujen ennakonpidätysten määrä. Näin saatu erotus on maksettavasta suorituksesta toimitettava ennakonpidätys.

5 §

Kumulatiivinen ennakonpidätys

Edellä 4 §:stä poiketen suorituksen maksaja voi laskea ennakonpidätyksen määrän seuraavasti:

Maksettava määrä lisätään maksajan aikaisemmin samana verovuonna verokortin voimaantulon tai ennakonpidätysvelvollisuuden alkamisen jälkeen maksamien suoritusten yhteismäärään, jota verrataan samojen maksukausien tuloajojen yhteismäärään. Ennakonpidätys lasketaan maksettujen suoritusten yhteismäärästä samalta ajalta laskettujen tuloajojen yhteismäärään asti perusprosentin mukaan ja ylimenevästä osasta lisäprosentin mukaan. Jos aikaisemmin maksetuista määristä on jo toimitettu ennakonpidätys, vähennetään yhteismäärästä lasketusta ennakonpidätyksestä aikaisemmin toimitettujen ennakonpidätysten yhteismäärä, jolloin erotus on toimitettava ennakonpidätys.

6 §

Sivutulon ennakonpidätys

Sivutulosta ennakonpidätys toimitetaan sivutuloverokorttiin merkityn henkilökohtaisen prosenttiluvun mukaan tai muuhun tarkoitusta varten myönnettyyn verokorttiin

merkityn henkilökohtaisen ennakonpidätysprosentin mukaan.

7 §

Erillissuoritusten ennakonpidätys

Jos suorituksia maksetaan satunnaisesti erikseen muuhun maksettavaan määrään lisäämättä, ennakonpidätys on toimitettava verokortista ilmenevän lisäprosentin suuruisena tai tarkoitusta varten myönnettyyn verokorttiin merkityn prosenttiluvun mukaan.

8 §

Etukäteen maksetun suorituksen sekä lomarahen ennakonpidätys

Mitä enakkoperintälain 11 §:ssä säädetään sovelletaan myös etukäteen maksettavaan suoritukseen.

Päätoimesta maksettavasta lomaltapaluurahasta, lomarahasta ja muusta vastaavasta loma-ajan lisäksi suoritettavasta loman pituuden mukaan määräytyvästä korvauksesta ennakonpidätys toimitetaan päätoimen verokorttiin merkityn perusprosentin tai verokortista ilmenevän muun vastaavan henkilökohtaisen pidätysprosentin mukaan.

Kun ennakonpidätys toimitetaan edellä 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla lomараha ja muu 2 momentissa tarkoitettu suoritus lisätään aikaisemmin maksettuihin palkkioihin ja ennakonpidätys toimitetaan näin saadusta palkkojen yhteismäärästä siten kuin 5 §:ssä säädetään.

Rakennustoiminnan aloilla, joilla työnantaja valtakunnallisen työehtosopimuksen mukaisesti tilittää lomapalkan ja lomakorvauksen sekä lomaltapaluurahan Postipankkiin työnantajajärjestön erityiselle postisiirtotilille, ennakonpidätys toimitetaan 32 prosentin mukaan.

Jos edellä 4 momentissa tarkoitettu suoritus perustuu tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettuun ulkomaantyötuloon, ennakonpidätys toimitetaan 12 prosentin suuruisena.

9 §

Ennakonpidätys muusta kuin rahana maksettavasta suorituksesta

Ennakonpidätys muusta kuin rahana maksettavasta suorituksesta toimitetaan maksu-

kausittain lisäämällä suoritus rahana maksettavaan määrään. Jos muu kuin rahana maksettava suoritus on satunnainen, ennakonpidätys toimitetaan samana kalenterivuonna siten, että suoritus lisätään joko sen myöntämistä lähinnä seuraavan maksukauden aikana maksettavaan määrään tai suoritusta seuraavina kalenterivuoden jäljellä olevina maksukuukausina maksettavaan määrään tasasuuruisiin eriin jaettuna.

Jos satunnaisen suorituksen arvo on enintään 2 000 markkaa vuodessa, ennakonpidätys voidaan toimittaa kerran vuodessa, viimeistään kalenterivuonna tapahtuvan viimeisen rahana maksettavan suorituksen ennakonpidätyksen yhteydessä.

Tuloverolain 67 ja 68 §:ssä tarkoitetuista eduista ennakonpidätys toimitetaan vähintään kerran vuodessa, viimeistään kalenterivuonna tapahtuvan viimeisen rahana maksettavan suorituksen ennakonpidätyksen yhteydessä.

10 §

Luonnolliselle henkilölle maksettavan suorituksen ennakonpidätys eräissä tapauksissa

Ennakkoperintälain 25 §:n 1 momentissa tarkoitetuista luonnolliselle henkilölle maksettavista työ- ja käyttökorvauksista ennakonpidätys on toimitettava siten kuin 4—6 §:ssä säädetään, jollei 15 §:n 1 momentista muuta johdu. Arvonlisäveron osuus vähennetään ennen ennakonpidätyksen toimittamista.

11 §

Ulkomaan palkan verokortti

Jos on ilmeistä, että ulkomailla tehdystä työstä saatuun palkkaan sovelletaan tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua kuuden kuukauden sääntöä, säännön vaikutus otetaan ennakkoperinnässä huomioon verokorttiin tehdyn merkinnän mukaisesti.

12 §

Henkilöstörahaston rahasto-osuuden ja ylijäämän ennakonpidätys

Ennakonpidätys henkilöstörahaston rahasto-osuudesta ja ylijäämästä toimitetaan velvollisen sivutuloja varten vahvistetun

henkilökohtaisen pidätysprosentin tai verokorttiin merkityn lisäprosentin mukaan.

13 §

Kotitalouksien maksama suoritus

Luonnollinen henkilö tai kuolinpesä ei ole velvollinen toimittamaan ennakonpidätystä eikä maksamaan työnantajan sosiaaliturvamaksua, jos suoritus ei ylitä vuosittain 8 000 markkaa tai jos se ei liity ennakkoperintälain 9 §:n 3 momentissa tarkoitettuun maksajan toimintaan.

14 §

Satunnainen ja vähäinen suoritus

Ennakonpidätystä pääomatulosta ei toimiteta, jos suorituksen määrä on enintään 100 markkaa. Ennakonpidätystä ei myöskään toimiteta eikä työnantajan sosiaaliturvamaksua suoriteta, jos muun yksittäisen, satunnaisesti maksettavan suorituksen määrä on enintään 100 markkaa.

2 luku

Ennakonpidätyksen määrää koskevat säännökset

15 §

Ennakonpidätyksen määrä eräissä tapauksissa

Ennakonpidätys pääomatulosta, kuten koroista, voitto-osuudesta ja jälkimarkkinahyvytyksestä, on 28 prosenttia, jollei toisin säädetä tai määrätä. Ennakkoperintälain 25 §:ssä tarkoitettu käyttökorvauksesta ennakonpidätys toimitetaan niin ikään 28 prosentin suuruisena, jos korvaus perustuu perintönä tai testamentilla saatuun tai vastiketta vastaan hankittuun oikeuteen.

Ennakonpidätys yli 500 markan määräisestä puun myyntitulosta ja metsää kohdanneen vahingon perusteella suoritetusta vähintään mainitun suuruisesta vakuutuskorvauksesta on 18 prosenttia. Pienemmästä määrästä ei toimiteta ennakonpidätystä. Ennakonpidätys yli 500 markan määräisestä hankintakaupasta on 12 prosenttia.

Ennakonpidätys ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömälle yhteisölle, yhteisetuudelle ja yhtymälle maksettavasta ennakkoperin-

tälain 25 §:n 1 momentissa tarkoitettusta työkorvauksesta on 12 prosenttia.

Arvonlisäveron osuus vähennetään ennen ennakonpidätyksen toimittamista.

16 §

Ennakonpidätyksen alentaminen eräissä tapauksissa

Jos on ilmeistä, että ennakonpidätys 15 §:n 1 ja 2 momenteissa tarkoitetuista tuloista on maksuunpantavien verojen ja maksujen suorituksiksi liian suuri, myös verovelvollisen muut tulot ja niistä toimitettava ennakoperintä huomioon ottaen, lääninverovirasto voi verovelvollisen pyynnöstä, saatuaan verovelvollisen selvityksen asiasta, alentaa pidätyksen vastaamaan lopullisia veroja ja maksuja.

Jos on ilmeistä, että ennakonpidätys 15 §:n 3 momentissa tarkoitettusta työkorvauksesta on muusta syystä kuin työstä johtuvien tavanomaisten kustannusten vuoksi liian suuri, lääninverovirasto voi verovelvollisen pyynnöstä, saatuaan verovelvollisen selvityksen asiasta, alentaa ennakonpidätyksen vastaamaan lopullisia veroja ja maksuja. Jos ennakoperintärekisteriin merkitsemättömän luonnollisen henkilön ennakonpidätysprosentti on ilmeisesti liian suuri, lääninverovirasto voi selvityksen saatuaan alentaa ennakonpidätyksen vastaamaan lopullisia veroja ja maksuja.

3 luku

Työstä johtuvat kustannukset

17 §

Matkakustannusten korvaukset

Palkansaajalle voidaan ennakonpidätystä toimittamatta maksaa Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta johtuvia matkakustannusten korvauksia sen mukaan kuin verohallituksen vuosittain antamassa kustannuspäätöksessä määrätään.

Palkansaajan on esitettävä työnantajalle selvitys (*matkalasku*) korvausten maksamista varten. Matkalaskusta tulee käydä ilmi matkan tarkoitus, kohde, tarvittaessa matkareitti, matkustamistapa, matkan alkamis- ja päättymisajankohdat sekä ulkomaille tehtyjen matkojen osalta tiedot maasta tai alueesta, jossa matkavuorokausi on ulkomailla päättynyt.

Maksettaessa korvauksia palkansaajan omistamalla tai hallitsemalla kulkuneuvolla tehdystä työmatkasta matkalaskuun on merkittävä 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi korvausten perusteena käytetyt kilometrimäärät sekä yksikköhinnat.

Matkalaskuun on liitettävä tositteet tai muu selvitys, joiden perusteella työnantaja maksaa korvauksia palkansaajalle.

18 §

Eräät muut kustannukset

Jos muuta selvitystä ei esitetä, palkansaajan kustannusten osuudeksi kokonaisansiosta voidaan laskea:

1) hevosta tai traktoria metsätöissä käytettäessä 60 prosenttia ja muissa töissä 50 prosenttia;

2) moottorisahaa tai raivaussahaa puun kaadossa, puutavaran valmistamisessa, metsänraivaustyössä tai muussa siihen verrattavassa työssä käytettäessä 30 prosenttia tai palkansaajan työnantajalle esittämästä vaatimuksesta 40 prosenttia kuitenkin niin, että kun kaksi henkilöä työskentelee työryhmänä samaa moottorisahaa tai raivaussahaa käyttäen, kustannusten osuudeksi saadaan laskea 20 prosenttia ja kun työryhmään kuuluu kolme henkilöä 15 prosenttia.

Kun palkansaajalle maksetaan korvausta valokuvaan perustuvan tekijänoikeuden käyttämisestä, saadaan valokuvaan kohdistuvien materiaali- ja välinekustannusten osuudeksi muun selvityksen puuttuessa laskea 20 prosenttia korvauksen määrästä.

4 luku

Ennakonkantoa koskevat säännökset

19 §

Muu tulonhankkimistoiminta

Ennakoperintälain 23 §:ssä tarkoitettua muun tulonhankkimistoiminnan tuottamaksi tuloksi katsotaan kalastuksesta ja metsästyksestä, palvelurahoista, katsastuksesta ja tarkastuksesta, kurssien järjestämisestä sekä yksityisopetuksen antamisesta ja muusta sellaisesta toiminnasta saadut tulot.

20 §

Ennakkoveron maksupäivä

Ennakkovero kannetaan verohallituksen määrääminä kantokuukausina siten, että eri kuukausina kannettavat ennakot on maksettava viimeistään kunkin kalenterikuukauden 23 päivänä.

21 §

Verovelvollisen selvitysvelvollisuus

Jos verovelvollinen pyytää ennakon uudelleen määräämistä tai sen poistamista, hänen on esitettävä vaatimuksensa tueksi selvitys.

22 §

Yhteisvastuu ennakonkannossa maksettavasta verosta

Jos ennakon koko määrästä on verotusmenettelystä annetun lain 52 §:n nojalla vastuussa muukin henkilö kuin verovelvollinen, ennakko on maksuunpantava verovelvollisen ja ennakosta vastuussa olevien henkilöiden yhteisvastuullisesti suoritettavaksi. Ennakkoverolippuun on tällöin merkittävä ennakosta vastuussa olevat henkilöt.

Jos ennakkoverolippuun ei ole tehty 1 momentissa tarkoitettua merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa, se lääninverovirasto, jossa maksuunpano on tapahtunut, voi tarvittaessa määrätä edellä tarkoitettua henkilöä kuultuaan hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuulliseksi ennakon tai sen osan suorittamisesta.

Vaatimuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös ennakosta vastuussa oleva. Vaatimuksen johdosta on verovelvollista kuultava.

23 §

Maksuunpanopäätöksen ajankohta

Lääninveroviraston on tehtävä ennakkoperintälain 24 §:ssä tarkoitettu maksuunpanopäätös siten, että yhteisö tai yhteisetuus voi maksaa ennakon ennen tilikauden päättymistä ja muu verovelvollinen ennen kalenterivuoden päättymistä. Rajoitetusti verovelvolliselle ennakko voidaan määrätä muulloinkin.

5 luku

Palkkakirjanpitoa koskevat säännökset

24 §

Palkkakortti

Työnantajan tulee pitää kustakin palkansaajasta kalenterivuositain yhtenäistä luetteloa (*palkkakortti*), josta käyvät selville seuraavat tiedot:

- 1) palkansaajan täydellinen nimi, henkilötunnus, osoite ja verotuskunta;
- 2) ennakonpidätysprosentti;
- 3) muu ennakonpidätystä koskeva määräys;
- 4) aika, jolta palkka on maksettu päivämäärineen;
- 5) rahapalkan määrä;
- 6) luontoisedun raha-arvo;
- 7) ennakkoperintälain 15 §:n nojalla palkasta vähennetty määrä;
- 8) muu ennen ennakonpidätyksen toimittamista palkasta vähennetty määrä;
- 9) palkan määrä, josta ennakonpidätys on toimitettava;
- 10) ennakonpidätyksen määrä;
- 11) ennakkoperintälain 15 §:ssä tarkoitetun hyvityksen määrä kunkin hyvityksen osalta erikseen.

Edellä 1 momentin 4—11 kohdissa tarkoitettut tiedot annetaan palkanmaksuittain.

Palkkakorttiin tai sen liitteeseen on myös merkittävä luontoisedun laatu ja laskentaperuste sekä palkansaajan edusta työnantajalle maksama määrä, ennakkoperintälain 15 §:n mukaan maksetun hyvityksen laatu ja peruste sekä sanotun pykälän tai muulla perusteella palkasta vähennetyn määrän laatu ja peruste. Palkkakorttiin tai sen liitteeseen on lisäksi merkittävä verohallituksen määräämät tiedot.

Kalenterivuoden päätyttyä on palkkakorttiin merkittävä 1 momentin 5—11 kohdissa tarkoitettujen suoritusten tai määrien vuosittaiset yhteismäärät kustakin suorituksesta tai määrästä erikseen.

Silloinkin kun palkasta ei ole toimitettava ennakonpidätystä, on palkkakorttiin tai sen liitteeseen merkittävä 1, 3 ja 4 momentissa tarkoitettut tiedot.

Jos palkka on maksettu ulkomailla suoritetusta työstä ja palkasta ei tuloverolain 77 §:n perusteella ole toimitettava ennakonpidätystä tai se on toimitettava vain osasta palkkaa, on

palkkakorttiin tai sen liitteeseen merkittävä 1, 3 ja 4 momentissa tarkoitettut tiedot sekä valtio, jossa on työskennelty, työntekopaikkakunta, ulkomailla oleskelun kesto kussakin valtiossa sekä oleskelun aikana tapahtuneet Suomessa käynnit.

Jos 1 ja 3 momentissa tarkoitettujen tietojen perusteita on muutettu tai tietoja on muutoin korjattu, on alkuperäinen tieto säilytettävä ja uusi tieto sekä ajankohta, josta alkaen sitä sovelletaan, viipymättä merkittävä palkkakorttiin tai sen liitteeseen.

25 §

Palkkalista

Työnantajan, jonka palveluksessa on ollut samanaikaisesti vähintään kolme palkansaajaa, tulee pitää palkanmaksuittain yhtenäistä luetteloa (*palkkalista*), josta palkansaajittain käyvät selville:

- 1) palkansaajan nimi;
- 2) aika, jolta palkka on maksettu päivämäärineen;
- 3) palkanmaksupäivä;
- 4) rahapalkan määrä;
- 5) luontoisedun raha-arvo;
- 6) ennakoperintälain 15 §:n nojalla palkasta vähennetty määrä;
- 7) muu ennen ennakonpidätyksen toimittamista palkasta vähennetty määrä;
- 8) palkan määrä, josta ennakonpidätys on toimitettava;
- 9) ennakonpidätyksen määrä;
- 10) ennakoperintälain 15 §:ssä tarkoitettu hyvitys;
- 11) palkansaajalle maksettu tai tilille merkitty määrä;
- 12) muut verohallituksen määräämät tiedot.

Jos palkasta ennakonpidätyksen toimittamisen jälkeen vähennetään muu kuin ennakonpidätykseen liittyvä suoritus, on vähennyksen määrä merkittävä palkkalistaan.

Palkkalistaan on merkittävä myös 1 momentin 4—11 kohdissa tarkoitettujen suoritusten tai määrrien yhteismäärät kustakin suorituksesta tai määrästä erikseen.

Palkkalista on laadittava erikseen ennakoperintälain 13 §:n mukaisista palkoista ja muista ennakonpidätyksen alaisista suorituksista, tai palkkalista on laadittava siten, että siitä käyvät riittävästi eriteltyinä selville sekä palkat että muut suoritukset.

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan on laadittava palkkalistasta ja muista kalenterikuukauden aikana tapahtuneista palkkasuorituksista yhdistelmä, josta käy ilmi palkkalistoittain ja palkkasuorituksittain eriteltyinä ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitettuun valvontailmoitukseen merkityt tiedot.

26 §

Valtion ja sen laitoksen muistiinpanovelvollisuus

Valtion ja sen laitoksen ennakoperintälain mukaisista suorituksista tekemien muistiinpanojen osalta noudatetaan, mitä valtion talousarviosta annetussa laissa ja asetuksessa (423/1988 ja 1243/1992) sekä valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/1987) säädetään tai niiden nojalla määrätään.

27 §

Luetteloimistapa, tallentaminen ja kirjaaminen

Edellä tarkoitettut luettelot ja muistiinpanot voidaan laatia ja tallentaa koneellisilla tietovälineillä verohallituksen määräämällä tavalla ottaen soveltuvin osin huomioon, mitä kirjanpitolain nojalla on määrätty. Luettelot ja muistiinpanot on verohallituksen ja lääninveroviraston vaatimuksesta saatettava välittömästi työnantajan kustannuksella selväkieliseen muotoon.

Kirjanpitovelvollisen työnantajan tulee kirjanpitoonsa kirjata ennakonpidätykset erityistä tiliä käyttäen.

Koneellisen menetelmän pidetyssä palkkakirjanpidossa palkka- ja ennakonpidätysmäärien kirjaukset ja siirrot sekä niiden suorittamistapa samoin kuin kirjattavien ja siirrettävien erien yhteydet palkkakorttiin ja palkkalistaan sekä muuhun kirjanpitoon on voitava todeta konetta käyttämättä.

28 §

Palkkakirjanpidon menetelmäkuvaus

Koneellisen palkkakirjanpidon menetelmäkuvaus on selostus, josta käy selville, missä laajuudessa koneellista palkanlaskentaa suoritetaan, käytettävät laitteistot, tietovälineet, lomakemallit, palkan- ja ennakonpidätyksen laskennan suorittamistapa sekä lähtö- ja tu-

lostusaineisto ja niiden käsittely. Menetelmäkuvauksessa on mainittava myös koneellisen palkkakirjanpidon käsittelyssä tapahtuneet muutokset. Kuvaukseen palkan- ja ennakonpidätyksen laskennan suorittamistavasta tulee sisältyä selostus palkka- ja vähennyslajeista ja niiden käsittelytavasta, käytettävistä palkanmaksukausista ja koneelliseen käsittelyyn sisältyvistä tarkistuksista. Lisäksi menetelmäkuvauksesta on käytävä ilmi, miten muut palkansaajalle maksettavat suoritukset käsitellään palkkakirjanpidossa. Verohallitus määrää tarvittaessa, mitä muuta koneellisen palkkakirjanpidon menetelmäkuvaukseen on sisällytettävä.

29 §

Palkkakirjanpitoa koskevien säännösten soveltaminen muuhun suorituksen maksajaan ja saajaan

Palkkakirjanpitoa koskevien säännösten soveltaminen muuhun suorituksen maksajaan ja saajaan.

Mitä tässä luvussa säädetään työnantajasta ja palkansaajasta koskee soveltuvin osin myös muuta suorituksen maksajaa ja saajaa.

6 luku

Maksuvalvontaan liittyvät säännökset

30 §

Satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja

Ennakkoperintälain 34 §:ssä tarkoitettu satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja on maksaja, jolla on verovuoden aikana palveluksessaan vain yksi palkansaaja tai jos palkansaajia on enintään viisi, heidän työsuhteensa ei kestä koko kalenterivuotta.

31 §

Pidätetyn määrän maksaminen

Ennakkoperintälain 12 §:ssä tarkoitettujen määrät maksetaan lääninverovirastolle viimeistään kalenterikuukauden 10 päivänä.

Pidätetty määrä voidaan maksaa lääninveroviraston luvalla työnantajan eri toimipaikkojen osalta erikseen.

32 §

Valvontailmoituksen antaminen

Ennakkoperintälain 32 §:ssä tarkoitettu valvontailmoitus annetaan viimeistään kalenterikuukauden 15 päivänä.

33 §

Vuosi-ilmoituksen oikaiseminen

Verohallitus määrää tarvittaessa milloin ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitettu vuosi-ilmoitus on viimeistään oikaistava.

34 §

Vähäinen laiminlyönti

Ennakkoperintälain 39 §:n 5 momentissa ja 43 §:n 4 momentissa tarkoitettu ennakonpidätyksenalainen suoritus, josta ei ole toimitettu ennakonpidätystä, voi olla määrältään enintään 2 000 markkaa kalenterivuodessa. Suoritukset, joista ei ole toimitettu ennakonpidätystä, eivät voi pidätysvelvollisen osalta yhteismäärältäänkään olla kalenterivuodessa 3 000 markkaa suurempia.

7 luku

Erinäiset säännökset

35 §

Verotarkastus

Mitä verotusmenettelystä annetun asetuksen 2 ja 3 §:ssä säädetään verovelvollisen esittämisvelvollisuudesta ja sen laajuudesta ja sisällöstä sovelletaan myös työnantajaan ja muuhun suorituksen maksajaan.

36 §

Kuuleminen

Jos henkilöä on ennakkoperintälain mukaan kuultava ennen asian ratkaisemista tai toimenpiteeseen ryhtymistä, on asia, jollei asianomaista ole muulla tavoin kuultu, annettava hänelle tiedoksi siinä järjestyksessä kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa annettussa laissa (232 /1966) säädetään ja samalla varattava hänelle tilaisuus esittää määrääjäsarta peelliseksi katsomansa selvitys.

37 §

Asiakirjan allekirjoittamatta jättäminen

Ennakkoperintää koskevaan päätökseen tai muuhun asiakirjaan, joka annetaan automaattista tietojenkäsittelyä tai muutoin ainakin osittain painomenetelmää käyttäen, voidaan allekirjoitus jättää merkitsemättä.

38 §

Pyörityssäätö

Ennakkonpidätys määrätään täysin markoin siten, että lasketun määrän päättyessä penneihin ne jätetään lukuun ottamatta.

Ennakon erää määrättäessä jätetään täysien markkojen yli menevä osa lukuun ottamatta.

39 §

Todistus ennakonpidätyksen toimittamisesta Suomessa

Saadakseen sellaisessa kansainvälisessä sopimuksessa, jonka tarkoituksena on välttää veron ennakon periminen useammassa kuin yhdessä valtiossa, edellytetyn todistuksen ennakonpidätyksen toimittamisesta Suomessa, työnantajan on ilmoitettava lääninverovirastolle työntekijän nimi, henkilötunnus, työskentelyajat toisessa sopimusvaltiossa sekä muut tarvittavat tiedot. Jos ennakonpi-

dätystä ei olosuhteiden muuttumisen johdosta enää toimiteta Suomeen, on työnantajan ilmoitettava tästä välittömästi lääninverovirastolle.

8 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

40 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Tällä asetuksella kumotaan 1 päivänä joulukuuta 1978 annettu ennakkoperintäasetus (904/1978) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen kuitenkin niin, että kumotun asetuksen 32 ja 34 §:ää sovelletaan vuodelta 1996 maksettuihin suorituksiin, ja mitä ennakonpidätystodistuksesta on kumotussa asetuksessa säädetty sovelletaan vuosilta 1996 ja 1997 toimitettavissa verotuksissa.

Ennakkoperintälain 39 §:ssä tarkoitettua maksuvelvollisuuden poistamista varten työnantajan on tehtävä lääninverovirastolle asiaa koskeva hakemus, josta tulee käydä selville maksulipun tiedot ja hakemuksen kohteena olevat palkansaaajat, kun hakemus koskee maksuunpanoa, joka on toimitettu ennen 1 päivää tammikuuta 1998.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1118—1124, 4 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1996